

B I U L E T Y N

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 10 stycznia 1951 r.

Nr 1

Poz. 1-10

T R E Ś Ć

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 1 — z dnia 4.12.1950 r. w sprawie wykorzystania tłuszczopotów.
- Poz. 2 — z dnia 9.12.1950 r. w sprawie powołania Komisji do zaopatrzenia zakładów pracy w urządzenia i instalacje pomiarowe, kontrolne i sterujące.
- Poz. 3 — z dnia 18.12.1950 r. w sprawie opracowania wskaźnikowych planów terenowego przemysłu materiałów budowlanych na rok 1951.
- Poz. 4 — z dnia 19.12.1950 r. w sprawie danych w zakresie potrzeb i możliwości wykonywania remontów maszyn, budynków i innych urządzeń w 1951 roku.
- Poz. 5 — z dnia 22.12.1950 r. w sprawie wysokości rabatów (marż) hurtowych i składowych na 1951 rok.

PISMA OKÓLNE:

- Poz. 6 — z dnia 5.12.1950 r. w sprawie kierowania i przewożenia dzieci do prewentoriów przeciwgruźliczych i domów zdrowia.

- Poz. 7 — z dnia 14.12.1950 r. w sprawie ustalenia szczegółowych zasad realizacji zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 27.10.1950 r. w przedmiocie trybu dystrybucji i zaopatrzenia w materiały w roku 1951.
- Poz. 8 — z dnia 15.12.1950 r. w sprawie składania do banków finansujących inwestycje zatwierdzonych wniosków do Planu Inwestycyjnego na rok 1951.
- Poz. 9 — z dn. 18.12.1950 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania planów przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego materiałów budowlanych oraz finansowania tych przedsiębiorstw w pierwszym okresie działalności.
- Poz. 10 — z dnia 20.12.1950 r. w sprawie zgłaszania obiektów kolonijnych.

1.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 4 grudnia 1950 r.

(znak TE1E-2-80)

w sprawie wykorzystania tłuszczopotów.

W celu wykorzystania tłuszczopotów w przemyśle wełnianym oraz ich przerobu na produkty uszlachetnione w przemyśle chemicznym zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Właściwe ministerstwa, w sposób i w terminach podanych niżej, zorganizują uzyskiwanie tłuszczopotów, powstałych przy praniu wełny potnej w zakładach przemysłu wełnianego, i po przerobie na produkty uszlachetnione użytkują je w przemyśle farmaceutycznym, kosmetycznym i innych.

2. Do czasu uruchomienia metody wirówkowej, należy stosować metodę wydzielania tłuszczopotów przez wykwaszenie. Po zainstalowaniu urządzeń do metody wirówkowej, w zależności od ilości pranej wełny oraz od rodzaju produktów, jakie będą wymagane dla dalszej przeróbki, należy stosować obie metody lub tylko system wirówkowy.

§ 2. Minister Przemysłu Lekkiego:

1) zarządzi przeprowadzenie w terminie 3-miesięcznym kontroli sprawności działania posiadanych urządzeń do odciągania tłuszczopotów metodą wykwaszenia, w celu ich optymalnego wykorzystania i uzyskania z kąpieli pralniczej możliwie największej wydajności tłuszczopotów o ich najwyższej jakości;

2) zarządzi sprawdzenie w terminie 2-miesięcznym klucza przydziału wełny potnej dla zakładów przemysłu wełnianego, które nie posiadają urządzeń do odciągania tłuszczopotów i, gdzie to jest możliwe i celowe, zredukuje lub zmieni przydział wełny dla tych zakładów na rzecz zakładu, przystosowanego do odciągania tłuszczopotów;

3) wytypuje w terminie 2-miesięcznym zakład dla zainstalowania urządzeń wirówkowych, kierując się przy wyborze miejsca koniecznością zachowania korzystnej odległości od ośrodka przemysłu wełnianego, a zarazem zapewnienia odpowiednich warunków pomieszczeniowych;

4) poleci opracowanie w terminie 6-miesięcznym lub zamówi w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w Związku Radzieckim i w krajach demokracji ludowej dokumentację techniczną dla wydzielania tłuszczopotów metodą wirówkową;

5) ustali w terminie 7-miesięcznym od daty niniejszego zarządzenia zestaw maszyn i urządzeń do odciągania tłuszczopotów metodą wirówkową, przy założeniu zdolności pralniczej wg przewidywanego zakupu wełny brudnej;

6) zamówi za granicą niezwłocznie po wykonaniu zadań wymienionych w p. 3), 4) i 5) podstawową aparaturę, której nie można wykonać w kraju; resztę urządzeń zapewni z dostaw krajowych, przy czym terminy dostaw należy zsynchronizować tak, aby po nadejściu aparatury z zagranicy można było w jak najkrótszym czasie uruchomić instalację wirówkową;

7) zaplanuje odpowiednie kredyty inwestycyjne na zakup urządzeń oraz na przygotowanie pomieszczeń;

8) zarządzi odpłatne przekazywanie tłuszczopotów przemysłom zainteresowanym w ich przeróbcę a posiadającym odpowiednie urządzenia.

§ 3. Minister Przemysłu Ciężkiego zarządzi:

1) odpłatne odbieranie tłuszczopotów do przeróbki na lanolinę w istniejącej przetwórni tłuszczopotów, w ilości potrzebnej do całkowitego wykorzystania jej zdolności przetwórczej;

2) utrzymywanie przerobu tłuszczopotów wyłącznie na lanolinę do czasu uruchomienia przetwórni dla wielostronnego użytkowania tłuszczopotów, opartej na dokumentacji

technicznej, opracowanej przez Główny Instytut Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

§ 4. Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego:

1) ześrodkuje całokształt prac badawczych związanych z otrzymywaniem i wykorzystaniem tłuszczopotów w Głównym Instytucie Przemysłu Rolnego i Spożywczego;

2) zleci Głównemu Instytutowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego opracowanie w terminie 6-miesięcznym sposobu użytkowania tłuszczopotów przez rozdestylowanie na składniki, przydatne do produkcji smarów, mydeł kosmetycznych i innych artykułów, a po wykonaniu tego opracowania zarządzi:

a) odbiór tłuszczopotów zgodnie z postanowieniem § 2 p. 8,

b) przeróbkę ich przez rozdestylowanie;

3) zapewni odpowiednie środki finansowe na adaptację i uruchomienie odpowiednich urządzeń destylacyjnych;

4) zleci Głównemu Instytutowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego opracowanie w terminie do końca 1952 r. zagadnienia wielostronnego przerobu tłuszczopotów do stadium końcowego produktów, najodpowiedniejszych do dalszej przeróbki w przemyśle farmaceutycznym, kosmetycznym i innych oraz opracowanie dokumentacji technicznej dla przerobu tłuszczopotów na skalę techniczną;

5) na podstawie dokumentacji technicznej, o której mowa w pktcie 4, w terminie 3-miesięcznym od daty jej otrzymania, w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego i Przemysłu Lekkiego opracuje i przedstawi Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego projekt uruchomienia przetwórci tłuszczopotów dla uzyskania produktów o wielostronnym zastosowaniu;

6) zapewni Głównemu Instytutowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego potrzebne środki finansowe na prace badawcze.

§ 5. Bieg terminów wskazanych w niniejszym zarządzeniu liczy się, jeśli postanowienia szczególne nie stanowią inaczej, od daty wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 4 grudnia 1950 roku.

W porozumieniu:

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr
MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński
MINISTER PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO
w z. M. Hoffman
MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO J. Tokarski

2.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 9 grudnia 1950 r.

(znak TE1E-2-72)

w sprawie powołania Komisji do zaopatrzenia zakładów pracy w urządzenia i instalacje pomiarowe, kontrolne i sterujące.

§ 1. Powołuje się przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) Komisję do opracowania zagadnień produkcji i zaopatrzenia zakładów pracy w urządzenia i instalacje pomiarowe, kontrolne i sterujące, zwaną w dalszym ciągu Komisją.

§ 2. Zadaniem Komisji jest:

1) ustalenie potrzebnych w latach 1951 — 1955 ilości, rodzajów, typów i asortymentów urządzeń i instalacji pomiarowych, kontrolnych i sterujących;

2) ustalenie zbiorczego planu importu urządzeń, o którym mowa w pktcie 1) ze szczególnym uwzględnieniem urządzeń i instalacji do dokonywania pomiarów oraz kontroli i sterowania: temperatur, ciśnień, przepływów, poziomów, analiz składu i wielkości elektrycznych;

3) ustalenie projektu planu produkcji urządzeń i instalacji pomiarowych, kontrolnych i sterujących;

4) zaprojektowanie zakładów pracy, które przystąpią do produkcji urządzeń i instalacji pomiarowych, kontrolnych i sterujących oraz ich elementów;

5) sprawdzenie użyteczności opatentowanych w Polsce wynalazków i dokonanych usprawnień, dotyczących urządzeń i instalacji pomiarowych i sterujących oraz w razie dodatniej oceny włączenie ich do planu produkcji tych urządzeń i instalacji;

6) zbieranie dokumentacji technicznej istniejących urządzeń i instalacji pomiarowych, kontrolnych i sterujących;

7) ustalenie planu szkolenia kadr w dziedzinie stosowania produkowanych instalacji.

§ 3. W skład Komisji wchodzi: przewodniczący i członkowie.

§ 4. Opracowanie poszczególnych zagadnień wchodzących w zakres działania Komisji przewodniczący jej może powierzać rzeczoznawcom zarówno spośród jej członków jak i innych osób.

§ 5. Przewodniczący Komisji obowiązany jest składać Przewodniczącemu PKPG kwartalne sprawozdania z działalności Komisji.

§ 6. Za udział w posiedzeniach Komisji przewodniczący i członkowie otrzymywać będą wynagrodzenie na zasadach ustalonych uchwałą Rady Ministrów z dnia 17 października 1947 r. o wynagrodzeniach za udział w posiedzeniach Komisji z tym, że stosownie do pktu 3 te same uchwały przewidziane w niej stawki podwyższa się do 45 zł dla przewodniczącego i do 30 zł dla pozostałych osób biorących udział w posiedzeniach Komisji.

§ 7. 1. Wydatki Komisji pokrywane będą z budżetu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. W terminie 1 miesiąca od daty niniejszego zarządzenia Komisja opracuje i przedstawi Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do zatwierdzenia program swych prac oraz budżet.

§ 8. Miejscem urzędowania Komisji jest Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego — Departament Techniki.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

3.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 18 grudnia 1950 r.

(znak DW2-3N-07-1)

w sprawie opracowania wskaźnikowych planów terenowego przemysłu materiałów budowlanych na rok 1951.

W związku z nową organizacją terenowego przemysłu materiałów budowlanych, wprowadzoną uchwałą Prezydium Rządu z dnia 21 października 1950 r. w sprawie zasad

organizacji terenowego przemysłu materiałów budowlanych (Monitor Polski nr A-121, poz. 1488) zarządza się, co następuje:

Rozdział I — Plan Inwestycyjny.

§ 1. 1. Zakłady terenowego przemysłu materiałów budowlanych, które na skutek dodatkowych inwestycji mogą zwiększyć wydatnie swoją zdolność produkcyjną, złożą w terminie do dnia 13 stycznia 1951 roku do właściwych wydziałów (oddziałów) materiałów budowlanych prezydiów wojewódzkich rad narodowych (WRN) wnioski o dodatkowe inwestycje na 1951 rok. Wnioski te zakłady powinny złożyć jednocześnie z dodatkowym projektem planu przemysłowego na 1951 rok, opracowanym na podstawie zwiększonej mocy produkcyjnej zakładu.

2. Postanowienie ust. 1 nie dotyczy zakładów, podległych przed przejęciem ich przez wydział (oddział) Centralnemu Zarządowi Przemysłu Ceramiki Budowlanej.

§ 2. 1. Wydziały (oddziały) przemysłu materiałów budowlanych prezydiów WRN opracują dodatkowe wnioski inwestycyjne dla zakładów nieczynnych, których uruchomienie przewidziane przez te wydziały (oddziały) wymaga nakładów inwestycyjnych.

2. Wnioski wymienione w ust. 1 powinny być opracowane tylko dla tych zakładów przewidzianych do uruchomienia, których uruchomienie i związane z tym nakłady inwestycyjne nie były planowane przez jednostki przekazujące te zakłady.

§ 3. 1. Na podstawie wniosków inwestycyjnych wymienionych w §§ 1 i 2, wydziały (oddziały) sporządzają w terminie do dnia 22 stycznia 1951 roku zbiorcze dodatkowe plany inwestycyjne na 1951 rok.

2. Zbiorcze dodatkowe plany inwestycyjne powinny być sporządzone tylko na podstawie tych wniosków inwestycyjnych, których celowość jest uzasadniona gospodarczo i nie budzi wątpliwości.

§ 4. Wnioski oraz plany inwestycyjne, o których mowa w §§ 1, 2 i 3, powinny być opracowane wg wzorów i zasad przewidzianych instrukcją PKPG nr 21 dla sporządzenia planu inwestycyjnego na 1951 rok.

Rozdział II — Plan Przemysłowo-Finansowy.

§ 5. 1. W terminie trzymiesięcznym od rozpoczęcia działalności przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego materiałów budowlanych opracują plan przemysłowo-finansowy na okres od rozpoczęcia działalności (nie wcześniej jednak niż od dnia 1 stycznia 1951 r.) do końca roku kalendarzowego.

2. Plan wymieniony w ust. 1 powinien być opracowany zgodnie z instrukcją PKPG nr 63 w sprawie opracowania Planu Techniczno - Przemysłowo - Finansowego dla Państwowego Przemysłu Miejskowego na 1951 rok.

3. Na podstawie planów przedsiębiorstw wydziały (oddziały) przemysłu terenowego materiałów budowlanych opracują plany zbiorcze i przedstawiają je do zatwierdzenia w trybie przewidzianym w wymienionej instrukcji.

Rozdział III — Wskaźnikowy Plan Przemysłowy.

§ 6. 1. Wydziały (oddziały) przemysłu materiałów budowlanych prezydiów WRN opracują w terminie do dnia 22 stycznia 1951 roku zbiorcze wskaźnikowe plany przemysłowe terenowego przemysłu materiałów budowlanych na 1951 rok.

2. Wymienione w ust. 1 plany powinny być sporządzone na podstawie:

- 1) wskaźnikowych planów zakładów przewidzianych do uruchomienia przez wydział (oddział),
- 2) dodatkowych projektów planów przemysłowych, które powinny być w posiadaniu wydziału (oddziału) zgodnie z § 1,
- 3) planów zakładów istniejących, których przejęcie przez wydział (oddział) powinno nastąpić stosownie do § 11 ust. 1, lit. A, powołanej we wstępie uchwały, w terminie do dnia 31 grudnia 1950 roku, z wyjątkiem zakładów podległych przed przejęciem ich Centralnemu Zarządowi Przemysłu Ceramiki Budowlanej.

3. Plany zakładów, podległych przed przejęciem ich CZP Ceramiki Budowlanej, powinny być załączone do planu wymienionego w ust. 1 w formie zbiorczej.

4. Plany wymienione w ust. 2 pkt 3 oraz w ust. 3 należy przyjąć:

- 1) w zakresie planów terenowych zatwierdzonych w terminie wcześniejszym przez prezydium WRN — od właściwych wydziałów prezydiów WRN,
- 2) w zakresie planów centralnych — od odpowiednich jednostek, które wydziałom (oddziałom) zakłady przekazują.

§ 7. 1. Przy sporządzaniu planów wymienionych w § 6 ust. 1 i 2 należy posługiwać się instrukcją PKPG nr 63 w sprawie opracowania Planu Techniczno - Przemysłowo-Finansowego dla Państwowego Przemysłu Miejskowego na 1951 rok, ograniczając je do wzorów wymienionych w ust. 2 niniejszego paragrafu.

2. Plany wymienione w § 6 ust. 1 powinny być opracowane na formularzach wg następujących wzorów, przewidzianych instrukcją PKPG nr 63:

- a) plan produkcji przemysłowej wg ilości na 1951 rok — wzór PM-5/P-1,
- b) plan produkcji przemysłowej wg wartości na 1951 rok — wzór PM-6/P-2,
- c) plan zatrudnienia na 1951 rok — wzór PM-8/Z-2,
- d) plan wydajności pracy na 1951 rok — wzór PM-9/Z-3,
- e) plan płac na 1951 rok — wzór PM-10/Z-4,
- f) plan podstawowych wskaźników planów zakładowych na 1951 rok — wzór PM-13/W-1.

Rozdział IV — Postanowienia ogólne.

§ 8. 1. Plany wymienione w §§ 3 i 6 powinny być do dnia 25 stycznia 1951 roku skoordynowane przez wojewódzkie komisje planowania gospodarczego (WKPG) i zatwierdzone przez prezydium WRN w trybie przewidzianym uchwałą Rady Ministrów z dnia 21 marca 1950 roku — Instrukcja nr 7 — w sprawie zakresu spraw objętych terenowymi planami gospodarczymi oraz trybu składania projektów tych planów (Monitor Polski nr A-70, poz. 813).

§ 9. 1. Po wstępnym zatwierdzeniu przez prezydium WRN planów wymienionych w §§ 3 i 6 należy je przesać bezwzględnie do Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości (CUDW), a w odpisie do PKPG — Departament Planów Regionalnych i Lokalizacji.

2. CUDW sporządzi do dnia 5 lutego 1951 roku zbiorcze ogólnokrajowe plany terenowego przemysłu materiałów budowlanych na 1951 rok i złoży je w zakresie planu wymieniającego w § 3 do PKPG — Departament Inwestycji, a w zakresie

planu wym. w § 6 do PKPG — Departament Drobnej Wytwórczości, przesyłając odpis tego ostatniego do Ministerstwa Finansów — Departament Finansów Przemysłu.

§ 10. Prezes CUDW wyda bezzwłocznie odpowiednie zarządzenia właściwym wydziałom prezydiów WRN.

§ 11. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 18 grudnia 1950 roku.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. Dr St. Jędrychowski

4.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 19 grudnia 1950 r.

(znak TE9E-1-4)

w sprawie danych w zakresie potrzeb i możliwości wykonywania remontów maszyn, budynków i innych urządzeń w 1951 roku.

W celu uzyskania danych do opracowania wytycznych w przedmiocie rozbudowy przedsiębiorstw i warsztatów remontowych oraz racjonalnego wykorzystania możliwości wykonywania remontów maszyn, budynków i innych urządzeń — zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej sporządzą w terminach i w sposób określony dalszymi przepisami niniejszego zarządzenia zestawienie potrzeb i możliwości wykonywania remontów maszyn, budynków i innych urządzeń zgodnie z „Nomenklaturą remontów maszyn, budynków i innych urządzeń“ stanowiącą załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 2. 1. Ministrowie i Prezes Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości (CUDW), zarządza przesłanie „Nomenklatury remontów“ (zał. nr 1) do podległych im centralnych zarządów przemysłu (CZP), jednostek równorzędnych i prezydiów wojewódzkich rad narodowych (WRN) z poleceniem rozszerzenia i ewentualnego uzupełnienia tej nomenklatury w terminie do dnia 15 stycznia 1951 r., stosownie do potrzeb i możliwości wykonywania remontów w podległych im przedsiębiorstwach i innych jednostkach.

2. CZP, jednostki równorzędne i prezydium WRN — po rozszerzeniu i uzupełnieniu „Nomenklatury remontów“ (zał. nr 1) prześlą ją do podległych im jednostek wraz z formularzami „Zestawienie potrzeb i możliwości wykonywania remontów maszyn, budynków i innych urządzeń w 1951 r.“ wg wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia z poleceniem wypełnienia i zwrotu tych zestawień w terminie do dnia 5 lutego 1951 r.

3. Po otrzymaniu z podległych jednostek wypełnionych zestawień, o których mowa w ust. 2, CZP, jednostki równorzędne i prezydium WRN sporządzą zestawienia zbiorcze na formularzach tego samego wzoru (zał. nr 2), dokonają analizy tych zestawień i opracują wnioski co do potrzeb i trudności przewidzianych w 1951 r. remontów maszyn, budynków i innych urządzeń, wykonywanych przez obce przedsiębiorstwa remontowe oraz co do rozbudowy lub powołania nowych własnych przedsiębiorstw remontowych.

4. Po dokonaniu czynności, o których mowa w ust. 3 — CZP, jednostki równorzędne i prezydium WRN prześlą w terminie do dnia 5 marca 1951 r. do właściwych ministerstw:

1) sporządzone zestawienie zbiorcze — w 1 egzemplarzu,

2) wnioski z analizy zestawień zbiorczych — w 2 egzemplarzach,

3) zestawienia, o których mowa w ust. 2, sporządzone przez przedsiębiorstwa i inne jednostki (przedsiębiorstwa remontowe) wykonujące remonty dla obcych przedsiębiorstw — w 2 egzemplarzach.

§ 3. Na podstawie otrzymanych z CZP, jednostek równorzędnych i prezydiów WRN materiałów, o których mowa w § 2 ust. 4, właściwe ministerstwa i CUDW:

1) sporządzą zestawienia zbiorcze potrzeb i możliwości wykonywania remontów maszyn, budynków i innych urządzeń w 1951 r. na formularzach według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia;

2) dokonają analizy zestawień zbiorczych, o których mowa w p. 1;

3) opracują wnioski zmierzające do wykorzystania możliwości wykonywania remontów maszyn, budynków i innych urządzeń w 1951 r. pomiędzy jednostkami podległymi ministerstwu oraz opracują wytyczne do specjalizacji i rozbudowy istniejących przedsiębiorstw i warsztatów remontowych, w celu zaspokojenia potrzeb remontowych w ramach resortu.

§ 4. Ministerstwa i CUDW prześlą do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) — Departament Techniki w terminie do dnia 31 marca 1951 r. w jednym egzemplarzu:

1) sporządzone zestawienia zbiorcze, o których mowa w § 3 p. 1,

2) opracowane wnioski, o których mowa w § 3 p. 3,

3) otrzymane z CZP i jednostek równorzędnych materiały, o których mowa w § 2 ust. 4 p. 2) i 3),

§ 5. Przy sporządzaniu zestawień zbiorczych, o których mowa w § 2 ust. 3 i w § 3 p. 1) zarówno CZP, jednostki równorzędne, WRN jak i ministerstwa powinny wypełnić dla remontu każdej maszyny, budynku i urządzenia posiadającego oddzielny nr w „Nomenklaturze remontów“ (zał. nr 1) zestawienie zbiorcze na formularzach wg wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do niniejszego zarządzenia.

§ 6. Na podstawie otrzymanych z ministerstw i CUDW materiałów — Departament Techniki PKPG:

1) sporządzi zestawienie zbiorcze potrzeb i możliwości wykonywania remontów maszyn, budynków i innych urządzeń, występujących w wielu gałęziach gospodarki narodowej,

2) opracuje projekt zarządzenia w sprawie wykorzystania możliwości wykonywania remontów pomiędzy ministerstwami,

3) opracuje ogólne wytyczne rozbudowy istniejących oraz powołania nowych przedsiębiorstw remontowych obsługujących więcej niż jedną gałąź gospodarki narodowej w celu zaspokojenia potrzeb remontowych.

§ 7. W celu wykonania postanowień niniejszego zarządzenia właściwi ministrowie i Prezes CUDW wydadzą zarządzenia wykonawcze i odpisy ich prześlą do PKPG — Departament Techniki w terminie do dnia 10 stycznia 1951 r.

§ 8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 19 grudnia 1950 roku.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. Dr St. Jędrychowski

Załącznik nr 1 do Zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 19.12.1950 r. znak TE9E-1-4.

Nomenklatura remontów maszyn, budynków i innych urządzeń.

Oznaczenie			N A Z W A	Rodzaj remontu	Jednostki mocy wzgl. zdolności użytkowej	Uwagi
Grupa	Rodzaj	Nr				
1	2	3	4	5	6	7
A	I		Urządzenia wiertnicze			
	II		Maszyny i urządzenia górnicze			
	III		Urządzenia do mechanicznej przeróbki kopalni			
	IV		Maszyny i urządzenia torfiarskie			
	V		Maszyny i urządzenia do koksowni, gazowni i rafinerii			
B	I	1	Kotły parowe stałe	kapitałny	m ² pow. ogrz.	
	II	1	Kotły centralnego ogrzewania systemu „Strebła“ do 1 atm.	„	m ² pow. ogrz.	
	III	1	Turbiny parowe	„	KM	
	IV	1	Turbiny wodne	„	KM	
	V	1	Generatory na prąd stały i zmienny	„	KVA	
	VI	1	Transformatory	„	KVA	
	VII	1	Silniki elektryczne na prąd stały i zmienny	„	KW	
	VIII	1	Przetwornice elektryczne i spawarki przetwornicowe	„	KW	
	IX	1	Kondensatory statyczne mocy, używane i nieużywane	„	KVAr	
	X	1	Aparatura elektryczna	kapitałny		
	XI	1	Silniki spalinowe	„	KM	
	XII	1	Maszyny parowe	„	KM	
	XIII	1	Lokomobile	„	KM	
C	I	1	Pompy wodne odśrodkowe	kapitałny	m ³ /min.	
	I	2	Pompy tłokowe i inne	„	„	
	II	1	Sprężarki do powietrza i gazu	„	„	
	III	1	Wentylatory do powietrza i gazu	„	„	
	III	2	Dmuchawy i ssawy do powietrza i gazu	„	„	
	IV		Wirówki	„	„	

Oznaczenie			N A Z W A	Rodzaj remontu	Jednostki mocy wzgl. zdolności użytkowej	Uwagi	
Grupa	Rodzaj	Nr					
1	2	3	4	5	6	7	
D	I		Maszyny i urządzenia hutnicze	kapitałny			
	II		Maszyny i urządzenia dla odlewnictwa	„			
	III		Urządzenia do obróbki termicznej	„			
	IV	1	Obrabiarki do metali lekkie	„	—		
	IV	2	Obrabiarki do metali średnie	„	—		
	IV	3	Obrabiarki do metali ciężkie	„	—		
D	IV	4	Obrabiarki do metali precyzyjne	„	—		
	V		Maszyny do wyrobu i przerobu drutu	„			
	VI		Obrabiarki do drzewa	„	—		
	E	I		Maszyny i urządzenia do transportu bliskiego (dźwignice, przenośniki)	kapitałny		szczegółowy podział wg „Wykazu maszyn i urządzeń do transportu bliskiego“.
II		1a	Parowozy normalnotorowe				
II		1b	Parowozy normalnotorowe	śr.	KM		
II		2a	Parowozy wąskotorowe	kap.	KM		
II		2b	Parowozy wąskotorowe	śr.	KM		
II		3	Lokomotywy elektryczne	kap.	KM		
III		1	Lokomotywy spalinowe	„	KM		
IV		1a	Wagony towarowe	kap.	ton	nośność netto	
IV		1b	Wagony towarowe	śr.	ton	„	
IV		2	Inne wagony	kap.	ton	„	
V		1	Wywrotki, keleby, wózki szynowe itd.	„	—		
VI		1	Samochody typowe	„	—	osobowe, cięż. specj.	
VI	2	Samochody nietypowe	„	—	„		
VII	1	Ciągniki drogowe	„	—			
VII	2	Ciągniki rolnicze	„	—			
VII	3	Przyczepy i naczepy	„	—			
VIII		Tabor pływający śródlądowy	„				
IX		Tabor pływający pełnomorski	„				
X		Sprzęt lotniczy	„				

Oznaczenie			N A Z W A	Rodzaj rsmontu	Jednostki mocy wzgl. zdolność użytkowa	Uwagi	
Grupa	Rodzaj	Nr					
1	2	3	4	5	6	7	
F	I		Urządzenia do rozdrabniania, przeróbki i sortowania minerałów				
			Łamacze, sortowniki, młyny, suszarki, mieszarki, gniotowniki, ceglarki, prasy, maszyny do produkcji cementu, szkła itp.				
		II	1	Koparki	kap.		
		III	1	Kafary			
		IV	1	Maszyny do mieszania betonu	„		
		V		Inne maszyny i urządzenia do robót budowlanych	„		
	VI		Maszyny do budowy i utrzymania nawierzchni drogowych i kolejowych				
H			Maszyny i urządzenia do produkcji w przemyśle elektrotechn.				
J	I		Maszyny papiernicze				
	II		Maszyny i urządzenia włókiennicze i odzieżowe				
	III		Maszyny do przemysłu skórzanego				
	IV		Maszyny poligraficzne				
	V		Maszyny i urządzenia filmowe				
K	I		Maszyny i sprzęt rolniczy (maszyny do uprawy ziemi, omłotu, siewu i inne)				
	II		Maszyny i urządzenia dla przemysłu rolniczo-spożywczego				
L, Ł			Inne maszyny i urządzenia nie wymienione w wykazie				
R	I	1	Budynki fabryczne	kap.	m ³		
	I	2	Inne budynki	„	m ³		
	II	1	Kominy fabryczne murowane	„	—		

Oznaczenie			N A Z W A	Rodzaj remontu	Jednostki mocy wzgl. zdolność użytkowa	Uwagi
Grupa	Rodzaj	Nr				
1	2	3	4	5	6	7
R	II	2	Kominy fabryczne żelazne	kap.	—	
		III	Piece przemysłowe, urządzenia itp. roboty materiałami ogniotrwałymi	„	—	
	IV	Kanalizacja i wodociągi	„	—		
	V	1	Nawierzchnie kolejowe normalnotorowe	„	mb	
	V	2	Nawierzchnie kolejowe wąskotorowe	„	mb	
	VI		Drogi kołowe	„		
VI		Drogi wodne	„			

Objaśnienie do załącznika nr 1

Remonty maszyn i innych urządzeń, dla których w niniejszym spisie nie ustalono rodzaju (cyfra rzymska) lub numeru (cyfra arabska) muszą być przez zainteresowane centralne zarządy przemysłu (jednostki równorzędne) uzupełnione i rozszerzone przez wpisanie szczegółowej nazwy, rodzaju, numeru oraz mocy lub zdolności użytkowej w przypadkach, gdy to jest celowe i możliwe.

Rozszerzenie i uzupełnienie niniejszego spisu nie może naruszać oznaczenia grup (duże litery alfabetu). Grupy można rozszerzyć przez dopisanie dalszych rodzajów (cyfry rzymskie) a rodzaje przez dopisanie dalszych numerów (cyfry arabskie).

W przypadku konieczności dalszego zróżnicowania wymienionego w spisie remontu należy do numerów (cyfry arabskie) dodać małe litery alfabetu.

Przykład 1.

W grupie J — rodzaj II (I — II) umieszczono remonty maszyn i urządzeń włókienniczych i odzieżowych. Grupę tę właściwy centralny zarząd przemysłu może rozszerzyć i uzupełnić w następujący sposób:

J — II — 1 — maszyny przędzalnicze,

J — II — 2 — maszyny tkackie,

J — II — 3 — maszyny dziewiarskie itd.

Przykład 2.

W załączonym spisie remont kapitalny kotłów parowych został oznaczony: B — I — 1.

Jeżeli celowe z punktu widzenia CZP (jednostki równorzędnej) byłoby wprowadzenie do spisu także i remontu średniego kotłów parowych, to oznaczenie tych dwu remontów będzie się przedstawiać:

B — I — 1a kotły parowe remont kapitalny,

B — I — 1b kotły parowe remont średni.

W podany sposób (przez dodanie małych liter alfabetu do numeru) należy postępować w przypadku bardziej szczegółowego zróżnicowania wyszczególnionych w spisie remontów w zależności od charakterystycznych wielkości technicznych maszyny lub urządzenia.

Maszyny i urządzenia nie dające się podciągnąć pod żadną z wyszczególnionych grup należy umieścić w grupie L, a w razie potrzeby w dalszych (Ł — P).

Załącznik nr 2 do Zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 19.12.1950 r. znak TE9Z-1-4.

NAZWA I ADRES JEDNOSTKI WYPEŁNIACZEJ		ZESTAWIENIE POTRZEB I MOŻLIWOŚCI WYKONYWANIA REMONTÓW MASZYN, BUDYNKÓW I INNYCH URZĄDZEŃ W 1951 R.												WYPEŁNIENIE									
		DATA												SYMBOL									
		PODPIS																					
Lp.	Oznaczenie wg zał. nr 1	Potrzeby remontowe w 1951 r.						Możliwości własne wykonania remontów w 1951 r.						Niedobór możliwości remontowych						Przewiduje się do remontu w r. 1955			
		6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25		
		Rodzaj remontu	Ilość obiektów przewidzianych do remontu	Moc lub zdoln. użytk. przewidz. do rem. obiekt.	Roboczo-godz. w tysiącach	Maszyno-godz. do wykonania remontów	Planowana ilość zmian pracy byrg. remont.	Sztuk	Moc lub zdolność użytkowa	Roboczo-godz. w tysiącach	Planowane do wykonania remontów	Sztuk	Moc względnie zdolność użytkowa	Roboczo-godz. w tysiącach	Maszyno-godz. w tysiącach	Sztuk	Moc lub zdolność użytkowa	Roboczo-godz. w tysiącach	Maszyno-godz. w tysiącach	Sztuk	Moc lub zdoln. użytkowa	Sztuk	
		<p style="text-align: center;">N A Z W A O B I E K T Ó W (maszyn, budynków i innych urządzeń)</p>																					
		5																					
		26																					

U w a g a : Przedsiębiorstwa (zakłady) nie wykonujące remontów i wykonujące remonty tylko własnych maszyn i urządzeń wypełniają zestawienie w 2 egz. (1 egz. dla potrzeb własnych, 1 egz. dla CZP). Przedsiębiorstwa (zakłady) wykonujące remonty dla innych przedsiębiorstw (zakładów) wypełniają zestawienie w 4 egz. (1 egz. dla potrzeb własnych, 1 egz. dla CZP, 1 egz. dla ministerstwa, 1 egz. dla PKPG).
W przypadku, gdy pomiędzy przedsiębiorstwem a CZP istnieje ogniwo pośrednie (np. zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

O B J A Ś N I E N I E

do załącznika Nr 2

I. Dla przedsiębiorstw (zakładów)

Formularz ten wypełniają przedsiębiorstwa (zakłady) i inne jednostki posiadające składniki majątku trwałego, wymagające przeprowadzenia remontów w 1951 roku oraz te przedsiębiorstwa (zakłady — warsztaty remontowe itp.) i inne jednostki, które wykonują remonty dla innych przedsiębiorstw na zamówienie (zlecenie).
Poszczególne rubryki wypełnia się następująco:
rubr. 1 -- nie wymaga wyjaśnienia,
rubr. 2, 3, 4, 5 -- wpisać ściśle i z zachowaniem kolejności według załącznika nr 1 (rubryki 1, 2, 3, 4) grupę (duża litera alfabetu), rodzaj (cyfra rzymska), nr (cyfra arabska) i nazwę tych maszyn i budynków i innych urządzeń, których remonty zostały zaplanowane do wykonania w 1951 roku.
Przez remonty zaplanowane do wykonania w 1951 r. należy rozumieć remonty własnych maszyn, budynków i innych urządzeń, których wykonanie przewidziano w 1951 r. oraz remonty obcych maszyn, budynków, i innych urządzeń, które przedsiębiorstwo (zakład, warsztat) remontowe wykona dla innych przedsiębiorstw na zamówienie w 1951 r.

Dalszy ciąg objaśnienia do załącznika nr 2 na str. 8

Dalszy ciąg objaśnienia do załącznika nr 2 ze str. 7.

- rubr. 6 — wpisać rodzaj remontu jak w rubryce 5 załącznika Nr 1 (kapitałny — skrót „kap.“ — średni — skrót „śr.“),
 rubr. 7 — wpisać ilość jednostek (sztuk) własnych maszyn, budynków i innych urządzeń przeznaczonych do remontu w 1951 r.
 W przypadku, gdy wypełniający formularz jest obowiązany do przeprowadzenia remontów obiektów (maszyn, budynków i innych urządzeń) dzierżawionych lub użytkowanych na podstawie przydziału władz administracyjnych i zaplanował do wykonania w 1951 roku — remonty tych obiektów — powinien włączyć je do sporządzonego zestawienia na równi z obiektami własnymi.
 rubr. 8 — Dla tych maszyn, budynków i innych urządzeń, dla których wpisano w rubryce 6 załącznika nr 1 jednostki mocy lub zdolności użytkowej, należy wpisać w rubr. 8 sumaryczną moc lub zdolność użytkową tych maszyn (budynków i innych urządzeń), których remonty będą wykonane w 1951 r.

Przykład:

Zakład przeznaczył do remontu w 1951 r. 2 pompy odśrodkowe; pompę L. inw. 1 o wydajności 0,5 m³/min. i pompę L. inw. 2 o wydajności 1,2 m³/min. Dla pomp odśrodkowych umieszczonych w załączniku nr 1 pod oznaczeniem C-I-1, wpisano w rubr. 6 jednostki zdolności użytkowej w m³/min. (wydajność).

W rubr. 7 (ilość obiektów przeznaczonych do remontu) należy wpisać sumę wydajności tych pomp, tj. 1,7 m³/min.

- rubr. 9, 10 — Wpisać ilość potrzebnych do wykonania remontów wszystkich roboczogodzin w rubr. 9, a maszynogodzin (sumę godzin pracy maszyn) w rubr. 10. Ilość roboczogodzin i maszynogodzin podać na podstawie dokumentacji remontowej, kosztorysu remontu, statystyki, rachunków z okresów poprzednich za dany remont, kalkulacji itp.

rubr. 11, 12, 13, 14 i 15 — Wypełniają te przedsiębiorstwa (zakłady, warszaty remontowe itp.), które wykonują remonty własnych maszyn (budynków i innych urządzeń) oraz te, które wykonują remonty obcych obiektów (zakładów) na zamówienie (zlecenie).

rubr. 11 — wpisać ilość zmian pracy warsztatów remontowych lub brygad remontowych, wykonujących remonty poszczególnych maszyn (budynków i innych urządzeń).

rubr. 12 — wpisać ilość sztuk własnych maszyn (budynków i innych urządzeń), których remonty przedsiębiorstwo wykona sposobem gospodarczym (we własnym zakresie) w 1951 r. oraz ilość sztuk obcych maszyn, budynków i innych urządzeń, które przedsiębiorstwo wykona dla innych przedsiębiorstw na zamówienie.

rubr. 13 — dla maszyn (i innych urządzeń), dla których w rubr. 6 załącznika nr 1 wpisano jednostki mocy, lub zdolności użytkowej, wpisać sumaryczną moc lub zdolność użytkową tych maszyn, których remonty będą przez przedsiębiorstwo (zakład) wykonane w 1951 r.

rubr. 14 — wpisać ilość wszystkich roboczogodzin przewidzianych dla wykonania remontów ilości wyszczególnionej w rubr. 12.

rubr. 15 — jak rubr. 14 lecz wpisać ilość maszynogodzin.

rubr. 16, 17, 18, 19 — wypełnia się w przypadku, gdy „potrzeby remontowe“ (rubryki 7 do 10) są większe od „Możliwości własnych“ (rubryki 11 do 15).

rubr. 16 — wpisać różnicę między liczbą z rubr. 7 a liczbą z rubr. 12

” 17 — ” ” ” ” 8 ” ” ” 13

” 18 — ” ” ” ” 9 ” ” ” 14

” 19 — ” ” ” ” 10 ” ” ” 15

rubr. 20, 21, 22, 23 — wypełnia się w przypadku, gdy „Potrzeby remontowe“ (rubryki 7 do 10) są większe od „Możliwości własnych“ (rubr. 1 do 15).

rubr. 22 — wpisać różnicę między liczbą z rubr. 12 a liczbą z rubr. 7

” 23 — ” ” ” ” 13 ” ” ” 8

” 24 — ” ” ” ” 14 ” ” ” 9

” 25 — ” ” ” ” 15 ” ” ” 10

rubr. 24 — wpisać przewidywaną ilość sztuk, które będą wymagały remontu w roku 1955.

rubr. 25 — wpisać sumaryczną moc lub zdolność użytkową przewidzianych do remontu maszyn (budynków i innych urządzeń).

U w a g a: Przedsiębiorstwa (zakłady, warszaty remontowe itp.) — wykonujące remonty dla innych przedsiębiorstw wykonują zestawienie na formularzach według wzoru nr 2 w 4 egz. (1 egz. dla użytku własnego, 1 egz. dla Ministerstwa, 1 egz. dla PKPG) i odsyłają zestawienie do CZP (jednostki równorzędnej).

Przedsiębiorstwa (zakłady) nie wykonujące remontów dla innych przedsiębiorstw wypełniają formularz w 2 egz. (1 egz. dla własnych potrzeb, 1 egz. dla CZP) i wysyłają do CZP (jednostki równorzędnej).

W przypadku, gdy pomiędzy przedsiębiorstwem wypełniającym zestawienie a CZP (jednostką równorzędną) istnieje pośrednie ogniwo organizacyjne (np. zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

zjednoczenie), należy wyżej podane ilości zwiększyć o 1 egz.

II. Dla centralnych zarządów przemysłu (jednostek równorzędnych)

Na podstawie materiałów otrzymanych z podległych jednostek — centralne zarządy przemysłu (jednostki równorzędne) sporządzają zestawienie zbiorcze na formularzach wg wzoru stanowiącego załącznik Nr 2 do zarządzenia w 2 egzemplarzach (1 egz. dla własnego użytku, 1 egz. prześlą do Ministerstwa).

W celu otrzymania liczb zbiorczych o potrzebach remontowych maszyn (budynków i innych urządzeń) — centralne zarządy przemysłu (jednostki równorzędne) sporządzają najpierw dla remontów poszczególnych maszyn (budynków i innych urządzeń) zestawienie na formularzach stanowiących załącznik nr 3, a sumy z rubryk tego formularza wpiszą do odpowiednich rubryk niniejszego formularza.

III. Dla Ministerstw.

Sposób sporządzania zestawienia zbiorczego na niniejszym formularzu — jest taki sam jak dla centralnych zarządów przemysłu (jednostek równorzędnych), z tym, że ministerstwa sporządzają zestawienie zbiorcze na podstawie materiałów otrzymanych z podległych jednostek.

U w a g a: Wypełnione formularze należy traktować jako przeznaczone **tylko do użytku służbowego**.

Załącznik nr 3 do Zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 19.12.1950 r. znak TE9E-1-4.

ZESTAWIENIE ZBIORCZE POTRZEB I MOŻLIWOŚCI WYKONYWANIA REMONTÓW				WYPEŁNIŁ				SYMBOLE													
NAZWA MASZYN, URZĄDZENIA itp.....				DZIA																	
RODZAJ REMONTU				RODZAJ				PODPIS													
OZNACZENIE: GRUPA.....				Nr.....																	
Lp.	2	3	4	Możliwości własne wykonania remontów w 1951 r.				Nadmiar możliwości remontowych				Przebuduje się do remonta w r. 1955	Moc wzgl. zdolnośc użytkowa	S z t u k	20	21	22				
				5	6	7	8	9	10	11	12							13	14	15	16
	NAZWA PRZEDSIĘBIORSTWA (zakładu) Jednostka, CZP, Ministerstwa	Moc wzgl. zdolnośc użytk. do remon. 5	Moc wzgl. zdolnośc użytk. do remontu obiektów 4	Potrzebne do wykonania remontów 5	Potrzebne do wykonania remontów 6	Planowana ilość zmian pracy 7	S z t u k 8	Moc wzgl. zdolnośc użytkowa 9	Roboczo-godz. w tysiącach 10	Planowane dla wykonania remontów 11	S z t u k 12	Moc wzgl. zdolnośc użytkowa 13	Roboczo-godz. w tysiącach 14	Roboczo-godz. w tysiącach 15	Maszyno-godz. w tysiącach 16	Moc wzgl. zdolnośc użytkowa 17	Roboczo-godz. w tysiącach 18	Maszyno-godz. w tysiącach 19	S z t u k 20	Moc wzgl. zdolnośc użytkowa 21	U w a g i 22
R A Z E M																					

O B J A Ś N I E N I E
do załącznika nr 3.

Formularz ten służy jako pomocniczy dla sporządzenia zestawień zbiorczych na formularzach według wzoru nr 2, na szczeblu centralnych zarządów przemysłu (jednostek równorzędnych) i ministerstw.

Dla remontu każdej maszyny (budynku i innego urządzenia) figurującej w wykazie remontów zał. nr 1 i występującej w podległych jednostkach wypełnia się oddzielny arkusz wg wzoru nr 3. W nagłówku wpisuje się nazwę maszyny (innego urządzenia), rodzaj remontu — grupę — rodzaj i Nr, ściśle według załącznika nr 1 (Wykaz remontów maszyn, budynków i innych urządzeń).

Poszczególne rubryki wypełnia się następująco:

rubr. 1 — nie wymaga wyjaśnień,

rubr. 2 — centralne zarządy przemysłu wpisują nazwy podległych CZP (jednostek równorzędnych),

rubr. 3 — 21 — wpisać dane z rubryk 7 do 25 formularza według wzoru nr 2 wypełnionego i otrzymanego z podległych jednostek (przedsiębiorstw lub CZP).

Po wpisaniu danych z wszystkich podległych jednostek należy podsumować rubryki 3 — 21 (z wyjątkiem rubr. 7) i sumy wpisać do odpowiednich rubryk na formularzach według wzoru nr 2 wypełnionego przez CZP (jednostkę równorzędną) lub ministerstwo.

W rubryce 7 formularza według wzoru Nr 2 wpisać średnią arytmetyczną (zaokrągloną do jednego miejsca dziesiętnego) z ilości zmian przedsiębiorstw (warsztatów i brigad) remontowych podległych jednostek.

U w a g a: Zestawienie na formularzu według wzoru nr 3 zawierające podległe jednostki, ich potrzeby i możliwości w przeprowadzaniu remontów danej maszyny (budynku i innego urządzenia) będzie stanowiło materiał do wszechstronnej analizy i wyciągnięcia wniosków.

5.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 22 grudnia 1950 r.

(znak CE6Z-V-01-113)

w sprawie wysokości rabatów (marż) hurtowych i składowych na 1951 rok.

§ 1. Ustala się z ważnością od dnia 1 stycznia 1951 roku rabaty (marże) hurtowe i składowe w wysokości określonej w załączniku do niniejszego zarządzenia (wykaz rabatów hurtowych i składowych nr 1).

§ 2. Rabaty (marże), o których mowa w § 1, przysługują wszystkim jednostkom handlowym gospodarki społeczno-nej przy sprzedaży hurtowej lub składowej (po cenie składowej) bez względu na źródło pochodzenia towaru.

§ 3. Zabrania się — o ile przepisy specjalne, wydane po dniu 18 grudnia 1950 r. nie będą stanowiły inaczej — stosowania w jakiegokolwiek formie rabatów (marż) hurtowych lub składowych innych, od ustalonych niniejszym zarządzeniem.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik:

Wykaz rabatów nr 1.

Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 22.12.1950 r.
znak: CE6B-01-113

Wykaz nr 1 rabatów hurtowych i składowych na rok 1951.

Lp.	Główny dystrybutor	Grupa towarowa	Wysokość marży (rabatu)		Podstawa obliczenia marży
			składowej	hurtowej	
1	2	3	4	5	6
1	Centrala Handlowa Przemysłu Drzewnego	Wszystkie grupy towarowe rozprowadzane przez Centralę z wyjątkiem opakowań i stolarki budowlanej	—	5 %	cena detaliczna
			—	3 %	cena hurtowa
2	Centrala Handlowa Przemysłu Skórzanego	Wszystkie grupy towarowe rozprowadzane przez Centralę	1% *)	4 %	cena detaliczna
3	Centrala Handlowa Przemysłu Metalowego	Wszystkie grupy towarowe rozprowadzane przez Centralę	—	6 %	cena hurtowa
4	Centrala Tekstylna	Wszystkie grupy towarowe rozprowadzane przez Centralę	1 %	4 %	cena detaliczna

*) nie przysługuje w zakresie artykułów przeznaczonych na zaopatrzenie przemysłu, nie przechodzących przez składnicę.

Lp.	Główny dystrybutor	Grupa towarowa	Wysokość marży (rabatu)		Podstawa obliczenia marży
			składowej	hurtowej	
1	2	3	4	5	6
5	Centrala Odzieżowa	Wszystkie grupy towarowe rozprowadzane przez Centralę	2 %	4 %	cena detaliczna
6	Centrala Handlowa Przemysłu Elektrotechnicznego	Wszystkie grupy towarowe rozprowadzane przez Centralę	—	6 %	cena hurtowa
7	Centrala Handlowa Przemysłu Chemiczn. Magazyny Centralne	Odczynniki chemiczne	15 %	5 %	cena hurtowa
		Barwniki importowane	—	4 %	cena hurtowa
		Import specjalny	10 %	5 %	cena hurtowa
		Wszystkie pozostałe grupy towarowe rozprowadzane przez Centralę	—	5 %	cena hurtowa
8	Centrala Handlowa Metali Nieżelaz.	Wszystkie grupy towarowe rozprowadzane przez Centralę	—	2 %	cena hurtowa
9	Centrala Handlowa Przemysłu Motoryzacyjnego »Motozbyt«	Samochody, silniki, przyczepy samochodowe i motocykle	—	3 %	cena hurtowa
		Rowery	—	5 %	cena hurtowa
		Części: samochodowe, motocyklowe i rowerowe	—	10 %	cena hurtowa
10	Centrala Handlowa Sprzętu Medycznego	Wszystkie grupy towarowe rozprowadzane przez Centralę z wyjątkiem artykułów fotochemicznych	—	6 %	cena hurtowa
		Artykuły fotochemiczne	—	5 %	cena hurtowa
			—	5 %	cena hurtowa
11	Biuro Zbytu Zjedn. Zakładów Produkcji Surowic i Szczepionek	Wszystkie grupy towarowe rozprowadzane przez Biuro	—	6 %	cena hurtowa
12	Centrala Handlowa Farmaceutyczno-Sanitarna	Wszystkie grupy towarowe rozprowadzane przez Centralę z wyjątkiem waty i opatrunków	—	9 %	cena hurtowa
		Wata i opatrunki	—	15 %	cena hurtowa

Lp.	Główny dystrybutor	Grupa towarowa	Wysokość marży (rabatu)		Podstawa obliczenia marży
			składowej	hurtowej	
1	1	3	4	5	6
13	Centrala Handlowa Ceramiki	Wszystkie grupy towarowe rozprowadzane przez Centralę Porcelana techniczna i szkło do opakowań**)	—	6%	cena detaliczna
			—	5%	cena hurtowa
14	Centrala Handlowa Przemysłu Papierniczego	Wszystkie grupy towarowe rozprowadzane przez Centralę z wyjątkiem papierów drukowanych Papiery drukowe	—	6%	ceny detaliczne
			—	3%	ceny hurtowe
15	Centrala Handlowa Materiałów Budowlanych	Wszystkie grupy towarowe rozprowadzane przez Centralę	—	12%	cena hurtowa
16	Centrala Produktów Naftowych, Magazyny Centralne (bazy)	Produkty importowe oraz benzol i spirytus bezwodny produkcji krajowej Wszystkie pozostałe grupy towarowe rozprowadzane przez Centralę	8%	8%	cena hurtowa
			—	8%	cena hurtowa
17	Centrala Handlowa Żelaza i Stali	Wszystkie wyroby hutnicze W obrocie magazynowym W obrocie tranzytowym	8%	—	cena zbytu (narzut)
			2%	—	cena zbytu (narzut)

***) Dotyczy wyłącznie artykułów, które nie posiadają w cennikach ceny detalicznej.

6.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT URZĄDZEŃ KULTURALNYCH
I SOCJALNYCH**

z dnia 5 grudnia 1950 r.

(znak SO5B-07-21)

w sprawie kierowania i przewożenia dzieci do prewentoriów przeciwgruźliczych i domów zdrowia.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministerstwem Zdrowia i Centralną Radą Związków Zawodowych ustala na 1951 r. następujący tryb kie-

rowania dzieci do prewentoriów i domów zdrowia, tzn. zakładów profilaktyki dla dzieci zagrożonych innymi schorzeniami niż gruźlicą, zwanych dotychczas prewentoriami innego typu.

1. **Prewentoria.** Wszystkie wnioski lekarskie (lekarzy zakładowych, Zakładu Lecznictwa Pracowniczego, Miejskich Przychodni, Ośrodków Zdrowia) kwalifikujące dzieci do wysłania do prewentoriów, po podcyfrowaniu przez referenta socjalnego, który stwierdzi, że wniosek dotyczy dziecka pracownika jego zakładu pracy — należy w celu ostatecznego zakwalifikowania przesłać do właściwej Centralnej Wojewódzkiej Poradni Przeciwgruźliczej.

2. **Domy Zdrowia.** Wszystkie wnioski wydane przez lekarzy (jak w p. 1) i podcyfrowane przez referenta socjalnego (jak w p. 1) — należy w celu ostatecznego zakwalifikowania przesłać do właściwej Centralnej Wojewódzkiej Poradni Ochrony Macierzyństwa i Zdrowia Dziecka.

3. Przewożenie dzieci do prewentoriów i domów zdrowia w okresie I kwartału 1951 r. zorganizują referenci socjalni we własnym zakresie. Koszt przejazdów dzieci i konwojenta pokrywa właściwe prewentorium lub dom zdrowia na podstawie rachunków przedłożonych przez konwojenta. Na koszty przejazdu należy pobrać zaliczkę z zakładów pracy.

Przewożenie dzieci powinno być organizowane grupowo, przy czym dowożenie dzieci do prewentoriów i domów zdrowia powinno nastąpić w nieprzekraczalnym terminie do 4 dnia od chwili rozpoczęcia turnusu.

4. Przepisy regulujące technikę przewożenia dzieci do prewentoriów po upływie I kwartału 1951 r. zostaną wydane dodatkowo.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU

Mgr E. Parszewska

7.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT ZAOPATRZENIA I BILANSÓW
MATERIAŁOWYCH**

z dnia 14 grudnia 1950 r.

(znak BI-1-030-28-1950)

w sprawie ustalenia szczegółowych zasad realizacji zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 299 z dnia 27.10.1950 r. w sprawie trybu dystrybucji i zaopatrzenia w materiały w roku 1951.

1. Organizacje zbytu opracują do dnia 16 stycznia 1951 r. na podstawie ustalonych przez Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych list materiałów bilanse szczegółowe wymienione w § 2 powyższego zarządzenia. W bilansach tych powinni być wyszczególnieni więksi dostawcy i więksi odbiorcy nadający się do bezpośredniego powiązania. Drobnymi odbiorcami i dostawcami mogą być podawani w pozycjach zbiorczych: „inni odbiorcy“ i „inni dostawcy“.

Bilanse te staną się podstawą do zawierania umów planowych stosownie do dwóch ostatnich ustępów § 10 w. w. zarządzenia.

2. W przypadku przewidzianym w § 3 zarządzenia nr 299, kiedy ilości materiałów zostają ustalone na zasadzie rozdzielników — te ostatnie będą podane do wiadomości kontyngentobiorców i organizacji zbytu przez Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych PKPG sukcesywnie do 31 grudnia 1950 r. Kontyngentobiorcy obowiązani są niezwłocznie po otrzymaniu rozdzielnika złożyć organizacjom zbytu szczegółowy podział przydziału z rozbićmiem na bezpośrednich odbiorców.

3. Zasady wyrażone w zarządzeniu nr 299 nie mają zastosowania do jednostek podległych Ministerstwu Budowni-

ctwa oraz do jednostek budowlano - montażowych podległych innym resortom.

4. W związku z p. 3 nie należy umieszczać w bilansach szczegółowych rozbitcia rozchodu materiałów na wymienione jednostki jak również na inne jednostki, dla których nie jest przewidziane bezpośrednie powiązanie odbiorców z dostawcami.

5. Wykaz odbiorców podlegających bezpośrednio powiązaniu z dostawcami sporządzają organizacje zbytu i uzgadniają z resortami, którym odbiorcy podlegają, przed ostatecznym sporządzeniem bilansu szczegółowego.

6. Organizacje zbytu, po opracowaniu bilansów szczegółowych, prześlą najpóźniej do 26 stycznia 1951 r. przedsiębiorstwu produkcyjnym (dostawcom) wycinki bilansów szczegółowych ich dotyczących ze wskazaniem wszystkich odbiorców, którzy mają być przez dane przedsiębiorstwo zaopatrywani. W tym samym czasie organizacje zbytu zawiadomią odbiorców o wycinkach bilansów szczegółowych ich dotyczących, wskazujących przez jakich dostawców mają być obsługiwani. Odpisy wyżej wymienionych zawiadomień powinny otrzymać ministerstwa i CZP lub jednostki równorzędne nadzorujące zarówno dostawców jak i odbiorców.

7. Organizacje zbytu odpowiedzialne są za należyte i terminowe wykonanie prac wymienionych w p. 1 i 6 niniejszego pisma.

8. Sporządzenie bilansów szczegółowych stosownie do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 299 z dnia 27.10.50 r. i niniejszego pisma okólnego obowiązuje niezależnie od bilansów ewidencyjnych masy towarowej sporządzanych na podstawie instrukcji PKPG nr 60 i zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 328 z dnia 28.11.1950 r.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Z. Deutschman

8.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT INWESTYCJI**

z dnia 15 grudnia 1950 r.

(znak In1C-02-41/50)

w sprawie składania do banków finansujących inwestycje zatwierdzonych wniosków do Planu Inwestycyjnego na rok 1951.

Zgodnie z przepisami Instrukcji PKPG nr 21 oraz Instrukcji Technicznej z dnia 23 listopada 1950 r. inwestorzy powinni złożyć w terminie do dnia 31 grudnia 1950 r. w centralach banków finansujących inwestycje wnioski (wzór nr 1), zaopatrzone klauzulą wykonalności. Wnioski te będą podstawą finansowania przez banki. W okresie I kwartału 1951 r. nastąpi wymiana wniosków złożonych do dnia 31 grudnia 1950 r. w bankach (tymczasowych) i zastąpienie ich nowymi wnioskami (ostatecznymi), w których klauzula wykonalności została już dostosowana do zmian metodologii planowania oszczędności w inwestycjach, prowadzonych Instrukcją Techniczną z dnia 23 listopada 1950 r. (drugie wydanie wniosków wzór nr 1).

Dla ujednoczenia sposobu wykonania powyższych operacji Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego udziela następujących szczegółowych wyjaśnień:

1. Złożenie wniosków wzór nr 1 do banków finansujących inwestycje w terminie do dnia 31 grudnia 1950 r. jest warunkiem rozpoczęcia finansowania inwestycji przez banki.

Inwestycje kontynuowane z roku 1950 nie mogą być finansowane ze środków Planu Inwestycyjnego na rok 1951, począwszy od dnia 1 stycznia 1951, jeżeli inwestor nie dostarczy do banku prawidłowo sporządzonego i zaopatrzonego klauzulą wykonalności wniosku wzór nr 1.

2. Do złożenia wniosków zobowiązani są inwestorzy centralni lub naczelnicy; w planowaniu terenowym wnioski składają wydziały branżowe Prezydium WRN (MRN).

3. Wnioski należy złożyć:

a) jeżeli chodzi o plan centralny w Centrali Banku Inwestycyjnego, w Centrali Banku Rolnego lub w Centrali Banku Komunalnego — zależnie od tego, jaki bank finansuje daną inwestycję,

b) Jeżeli chodzi o plan terenowy we właściwym oddziale wojewódzkim banku finansującego dane inwestycje.

4. Wnioski sporządzone nieczytelnie lub niedbale zostaną przez banki zwrócone inwestorowi w celu poprawienia lub uzupełnienia.

5. Prawidłowe sporządzenie wniosków (tymczasowych) polega na uzgodnieniu limitów wniosku z limitami formularza 44 i przeliczeniu na nowe środki płatnicze.

Jeżeli przeliczenie wszystkich rubryk wewnętrznej strony wniosków jest niewykonalne w terminie do dnia 31 grudnia 1950 r. wystarczy przeliczenie rubryk 11 do 19.

Podkreśla się, że obowiązuje przeliczenie wszystkich pozycji i składników wniosku, a nie tylko limitów na tytuły lub sum rubryk 11 do 19.

Obliczanie oszczędności oraz sum netto we wnioskach tymczasowych nie obowiązuje. Rubrykę 20 należy przekreślić.

Klauzulę wykonalności nadaje się w kwotach brutto.

6. Klauzulę wykonalności nadaje:

a) w planie centralnym — właściwy inwestor centralny,
b) w planie terenowym — właściwa wojewódzka komisja planowania gospodarczego.

Przy nadawaniu klauzuli wykonalności nie wypełnia się rubryki „zadania oszczędnościowe“ i „ogółem netto“. Rubryki odnoszące się do środków bezzwrotnych, zwrotnych, własnych i przeznaczonych na import inwestycyjny wypełnia się w kwotach brutto.

7. Wnioski tymczasowe poprawione i przeliczone należy przepisywać tylko w tym wypadku, gdy stały się one wskutek licznych przekreśleń nieczytelne. Z reguły nie należy ich przepisywać przed złożeniem do banku, ponieważ przy sporządzaniu wniosków ostatecznych (wzór nr 1 — wydanie 2) będzie konieczne przepisanie wszystkich wniosków tymczasowych.

8. Wnioski tymczasowe zostaną wycofane z banków i zastąpione wnioskami ostatecznymi w pierwszym kwartale 1951 r.

Wnioski ostateczne zawierać będą dokładne zadania oszczędnościowe i odpowiednio zmodyfikowaną klauzulę wykonalności.

Wymiana wniosków nastąpi dopiero po ustaleniu zadań oszczędnościowych dla poszczególnych tytułów inwestycyjnych. Zadania te ustalą inwestorzy centralni i naczelnicy zgodnie ze szczegółowymi wytycznymi, które poda specjalne zarządzenie Przewodniczącego PKPG w tej sprawie.

9. W wyjątkowych przypadkach, gdy ustalenie zadań oszczędnościowych dla danego tytułu jest bardzo łatwe (na przykład gdy inwestor centralny posiada tylko kilka tytułów w swoim planie), można od razu złożyć do banku wnioski ostateczne.

10. Formularze wzór nr 1 — wydanie 2 można otrzymać w Departamencie Inwestycji PKPG pokój 301.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Dr K. Secomski

9.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI**

z dnia 18 grudnia 1950 r.

(znak DW2-3-N-07-1)

w sprawie zasad i trybu sporządzania planów przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego materiałów budowlanych oraz finansowania tych przedsiębiorstw w pierwszym okresie działalności.

W porozumieniu z Ministerstwem Finansów — Departament Finansów Przemysłu, poleca się, co następuje:

I

1. Tworzone stosownie do uchwały Prezydium Rządu z dnia 21 października 1950 roku w sprawie zasad organizacji terenowego przemysłu materiałów budowlanych (Monitor Polski nr A-121, poz. 1488) przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego materiałów budowlanych, zwane w dalszym ciągu „przedsiębiorstwami“, opracują w terminie 3-miesięcznym od rozpoczęcia działalności plany przemysłowo - finansowe na okres od rozpoczęcia działalności (nie wcześniej jednak jak od dnia 1 stycznia 1951 roku) do końca roku kalendarzowego.

2. Wymienione w p. 1 plany należy sporządzać w oparciu o podstawowe wskaźniki planów terenowego przemysłu materiałów budowlanych na 1951 rok, opracowane przez wydziały (oddziały) terenowego przemysłu materiałów budowlanych prezydiów wojewódzkich rad narodowych (WRN) stosownie do § 6 ust. 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 18 grudnia 1950 roku w sprawie opracowania wskaźnikowych planów terenowego przemysłu materiałów budowlanych na 1951 rok.

3. Plany wymienione w p. 1 należy sporządzać wg wskaźników instrukcji PKPG nr 63 w sprawie opracowania Planu Techniczno - Przemysłowo - Finansowego dla Państwowego Przemysłu Miejscowego na 1951 rok na formularzach wg następujących wzorów przewidzianych tą instrukcją:

- a) plan produkcji przemysłowej wg ilości na 1951 rok — wzór PM-5/P-1,
- b) plan produkcji przemysłowej wg wartości na 1951 rok — wzór PM-6/P-2,
- c) plan zatrudnienia na 1951 rok — wzór PM-8/Z-2,
- d) plan wydajności pracy na 1951 rok — wzór PM-9/Z-3,
- e) plan płac na 1951 rok — wzór PM-10/Z-4,
- f) plan podstawowych wskaźników planów zakładowych na rok 1951 — wzór PM-13/W-1,
- g) plan zaopatrzenia materiałowego w układzie rodzajowym na 1951 rok — wzór PM-14/Zp-1,
- h) plan zużycia energii na 1951 rok — wzór PM-20/Zp-7,
- i) plan obrotu towarowego na 1951 rok — wzór PM-21/0-1,
- j) plan nakładów rodzajowych na 1951 rok — wzór PM-23/F-1,
- k) plan produkcji i realizacji wg wartości na 1951 rok — wzór PM-24/F-2,
- l) plan odpisów amortyzacyjnych na 1951 rok — wzór PM-25/F-3,
- m) plan sfinansowania robót kapitalnych na 1951 rok — wzór PM-26/F-4,
- n) planowany wynik działalności gospodarczej na 1951 rok — wzór PM-27/F-5,
- o) plan normatywów, ich pokrycia i kredytów bankowych na 1951 rok — wzór PM-28/F-6,
- p) ogólny plan finansowy na 1951 rok — wzór PM-32/F-10.

4. We wzorach wymienionych w p. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- ad f) we wzorze PM-13/W-1 nie wypełnia się rubryki 4,

ad i) we wzorze PM-21/0-1 nie wypełnia się rubryk od 12 do 27 włącznie,

ad j) we wzorze PM-23/F-1 nie wypełnia się: rubryki 6, pozycji 18, tabeli A, tabeli B,

ad m) we wzorze PM-26/F-4 nie wypełnia się poz. 1 i 3 w tabeli A,

ad n) we wzorze PM-27/F-5 nie wypełnia się poz. dotyczących różnic wyrównawczych oddanych względnie otrzymanych oraz poz. 9 i 10 po lewej stronie wzoru,

ad p) we wzorze PM-32/F-10 nie wypełnia się pozycji dotyczących różnic wyrównawczych, natomiast po stronie wydatków należy wprowadzić pozycję „inwestycje pozalimitowe“ i oznaczyć ją symbolem „12a“.

5. Plany sporządzone stosownie do pkt. 1 należy złożyć w wydziale (oddziale) przemysłu materiałów budowlanych właściwych prezydiów WRN, które po zbadaniu ich na liczbę zgodności ze wskaźnikami zbiorczych planów terenowego przemysłu materiałów budowlanych na 1951 rok, zatwierdzonych przez prezydium WRN zgodnie z § 8 ust. 1 zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 18 grudnia 1950 roku w sprawie opracowania wskaźnikowych planów terenowego przemysłu materiałów budowlanych na 1951 rok oraz po analizie merytorycznej i formalnej przedstawiają wymienione plany do zatwierdzenia prezydium WRN.

6. Plany przedstawiane do zatwierdzenia prezydium WRN powinny być zaopiniowane przez wydziały finansowe prezydiów WRN, przez wojewódzkie komisje planowania gospodarczego (WKPG) i przez właściwe oddziały banków finansujących.

7. Po zatwierdzeniu planów przez prezydium WRN należy przesłać je bezzwłocznie do Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości (CUDW) Departament Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych.

II

1. W celu zapewnienia należytej kontroli finansowej przedsiębiorstw przez właściwe oddziały banków finansujących w okresie między rozpoczęciem działalności przedsiębiorstwa, a zatwierdzeniem jego planów przez prezydium WRN, należy w okresie tym opracowywać i przedkładać do banku finansującego plany okresowe w zakresie:

- a) produkcji wg ilości i wartości wg wzorów PM-5/P-1 i PM-6/P-2 przewidzianych instrukcją PKPG nr 63,
- b) zatrudnienia i płac wg wzorów PM-8/Z-2 i PM-10/Z-4,
- c) nakładów rodzajowych wg wzoru PM-23/F-1,
- d) produkcji i realizacji wg wzoru PM-23/F-2.

2. Wzór PM-23/F-1 można opracowywać tylko w trzech zasadniczych pozycjach, a mianowicie:

- a) poz. 2 — „materiały“,
- b) „ 3 — „robocizna, świadczenia, narzuty“,
- c) „ 4 — „pensje, świadczenia i narzuty“.

Pozostałe nakłady można zaplanować w jednej pozycji oznaczając ją zwrotem „inne“.

3. Plany okresowe wymienione w p. 1 i 2 powinny być akceptowane przed złożeniem ich do właściwego oddziału banku finansującego przez wydziały (oddziały) przemysłu materiałów budowlanych prezydiów WRN.

4. W przypadku rozpoczęcia działalności przez zakład wytwarzający materiały budowlane przed utworzeniem przedsiębiorstwa, zakład ten traktuje się jako przedsiębiorstwo jednozakładowe i mają do niego zastosowanie przepisy pktów 1, 2 i 3.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU

Mgr Adam Fonar

W porozumieniu:
MINISTERSTWO FINANSÓW
DEPARTAMENT FINANSÓW PRZEMYSŁU
DYREKTOR DEPARTAMENTU

Jan Diner

10.

PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT URZĄDZEŃ KULTURALNYCH
I SOCJALNYCH

z dnia 20 grudnia 1950 r.

(znak SO4D-10-70)

w sprawie zgłaszania obiektów kolonijnych.

W celu usprawnienia organizacji wczasów letnich na terenie kraju — Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, w porozumieniu z Ministerstwem Oświaty i Centralną Radą Związków Zawodowych, poleca:

W miarę typowania przez zakłady pracy obiektów na akcję wczasów letnich w 1951 roku — należy je niezwłocznie po wytypowaniu zgłosić do Wydziału Oświaty Prezydium PRN, na terenie której znajduje się punkt kolonijny, a odpisem powiadomić Wydział Oświaty Prezydium PRN, na terenie której znajduje się zakład pracy.

W odniesieniu do punktów kolonijnych tzw. stałych, tj. użytkowanych w ubiegłych latach i zakwalifikowanych do użytkowania również w 1951 roku — zakłady pracy obowiązane są zgłosić je wg wskazanych wyżej zasad w terminie do dnia 10 stycznia 1951 roku.

2. Ponadto zakłady pracy powinny do dnia 10 stycznia 1951 roku podać do Wydziału Oświaty Prezydium PRN (jak w punkcie 1), ilości dzieci przewidzianych do korzystania z wczasów letnich na terenie województwa, w którym znajduje się dany zakład pracy jak i na terenach innych województw — wg załączonego wykazu (załącznik).

W wykazie należy podać **wszystkie** placówki własne (wszystkie punkty, które wg planu będą użytkowane w 1951 r.).

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego nadmienia, że sumy na nakłady majątkowe dotowane są wyłącznie na placówki własne zakładów pracy.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU

Mgr E. Parszewska

Załącznik 1

Zakład pracy
adres
powiat
województwo

Załącznik do pisma okólnego PKPG
z dnia 20.XII.1950 r. znak SO4D-10.

PLAN AKCJI KOLONII LETNICH DLA DZIECI NA ROK 1951.

A. Akcja w placówkach własnych

WYSZCZEGÓLNIENIE powiat (województwo)	Liczba placówek własnych	Liczba dzieci korzystających w placówkach własnych		
		Ogółem	W tym w I turnusie	W tym w II turnusie
1	2	3	4	5
powiat*)				
powiat nieustalony**)				
O g ó ł e m				

B. Akcja zastępcza.

Ilość dzieci przewidzianych do korzystania z wczasów letnich w placówkach nie prowadzonych przez zakład pracy

*) podać powiat, a w nawiasie województwo, np. powiat jędrzejowski (woj. kieleckie).

**) podać przewidziane placówki na r. 1951, dla których rozmieszczenie w terenie nie zostało jeszcze ostatecznie ustalone.

Wypełniony wykaz należy przesłać do Wydziału Oświaty Prezydium PRN, na terenie którego znajduje się dany zakład pracy.

Do nr. 1 Biuletynu PKPG załącza się »Skorowidz aktów normatywnych« jako bezpłatny dodatek.

KSIAŻKI WYDANE PRZEZ POLSKIE WYDAWNICTWA GOSPODARCZE

Lp.	Autor	Tytuł książki	Cena
1	A. A. Afanasjew	Zasady sporządzania bilansu.	7.50 zł
2	D. I. Alecznikow	Organizacja i technika dokumentalnej rewizji nakładu przemysłowego.	6 75 „
3	A. Andrzejewski i J. Cegielski	Stosunki mieszkaniowe w Warszawie. Wyniki Ankiety o sytuacji mieszkaniowej pracowników w latach 1946-48.	12.00 „
4	W. M. Batyriew i W. K. Sitnin	System finansowy i kredytowy ZSRR.	7.50 „
5	G. J. Błank i L. A. Falkowicz	Organizacja gospodarki finansowej przedsiębiorstwa handlowego.	4.80 „
6	BOR	Komentarz do JPK dla przedsiębiorstw przemysłowych.	36.00 „
7	BOR (A. Kmiotek)	Ujednoczone druki rachunkowe i finansowe część A. opisy część B. wzory	10.50 10.50 „
8	L. Berri	Specjalizacja i współpraca produkcyjna w przemyśle ZSRR.	7.50 „
9	B. A. Buchaniewicz	Doprowadzenie planu pięcioletniego do robotnika.	3.90 „
10	N. S. Burmistrow	Obniżenie kosztów własnych budowy maszyn.	10.50 „
11	Diaczkow - Kiparysow	Rachunkowość inwestycyjna.	33.00 „
12	G. A. Etczin	Walka o zwiększenie częstotliwości obrotu środków.	6.60 „
13	I. Epsztejn	Ekonomika i organizacja pracy.	
14	K. A. Fiedosiejew	Plan techniczno-finansowy przedsiębiorstwa przemysłowego.	4.50 „
15	K. A. Fiedosiejew	Środki obrotowe przedsiębiorstw przemysłowych.	5.10 „
16	J. Jarosławski	O kwestii mieszkaniowej w Polsce międzywojennej.	6.90 „
17	J. Joffe	Planowanie produkcji przemysłowej.	6.00 „
18	A. P. Klimow	Radziecki handel spółdzielczy.	11.70 „
19	E. Kasimowski	System oszczędzania metodą socjalistycznego gospodarowania.	3.90 „
20	J. Kantor i I. Wołyński	Statystyka przemysłowa.	11.40 „
21	W. P. Kopniajew	Jak usprawnić wykorzystanie środków obrotowych.	6.00 „
22	Główna Komisja Arbitrażowa	Orzecznictwo arbitrażowe.	1.80 „
23	Konko	Miejski handel spółdzielczy.	21.00 „
24	G. Lachowski	Likwidacja dowodów rachunkowych w przedsiębiorstwie.	2 70 „
25	A. Mazurek	Wykonywanie planów w polskim handlu zagranicznym.	6.60 „
26	F. A. Maksimienko	Ekonomika i planowanie żywienia zbiorowego.	15.00 „
27	T. L. Michałowski i S. Szałowski	Obrót bezgotówkowy.	9.60 „
28	D. W. Morgunow A. P. Klimow, J. A. Kistanow i G. A. Dichtiar	Ekonomika i planowanie radzieckiego handlu spółdzielczego.	28.50 „
29	S. J. Niedielin	Organizacja finansów w sowchozie.	9.00 „
30	J. Opydo i Wł. Hyczko	Opłata skarbową.	12 30 „

Lp.	Autor	Tytuł książki	Cena
31	J. Opydo i M. Szykulski	Podatek od nabycia praw majątkowych według stanu prawnego na dzień 30 czerwca 1950 r.	27.00 zł
32	A. W. Panin i N. N. Chmielew	Finanse, rachunkowość i sprawozdawczość w kołchozach.	19.20 „
33	PKPG	Jednolity Plan Kont dla przedsiębiorstw handlowych.	4.50 „
34	PKPG	Jednolity Plan Kont dla państwowych przedsiębiorstw przemysłowych.	4.50 „
35	N. N. Riauzow	Statystyka handlu radzieckiego.	7.50 „
36	Wł. Rudolf i Z. Szubartowski	Majątek ponemiecki opuszczony i skonfiskowany — Przepisy prawne.	12.60 „
37	N. N. Rowiński	Budżet państwowy ZSRR.	36 00 „
38	Wł. Sienkiewicz i J. Dobrowolski	Komentarz do Jednolitego Planu Kont przedsiębiorstw handlowych.	16.50 „
39	Dr Z. Szubartowski Mgr M. Wiśniewski	Zbiór obliczeń podatku dochodowego i składek na SFO uczestników funduszu — A —.	4.80 „
40	M. Sonin	Bilans siły roboczej.	6.60 „
41	G. Sorokin	Stalinowskie plany pięcioletnie.	6.60 „
42	L. N. Szejnberg	Planowanie pracy w handlu detalicznym.	5.40 „
43	Dr J. Topiński	Ustawa o umowach planowych w gospodarce socjalistycznej.	3.00 „
44	M. M. Usoskin	Kredyt krótkoterminowy w gospodarce narodowej ZSRR.	6.00 „
45	Aleksander Weryha	Zasady statystyki część I. Statystyka ogólna.	9.00 „
46	Mgr Jan Woźniak	Przepisy o przypadku majątku i zabezpieczeniu przypadku.	9.90 „
47	N. R. Wajcman	Analiza działalności gospodarczej przedsiębiorstw państwowych.	8.10 „
48	N. J. Wasen, L. M. Garińska, N. A. Sokołowski	Organizacja i technika handlu detalicznego towarami przemysłowymi.	15.00 „
49	P. Zieliński i T. L. Michałowski	O zaciąganiu i określaniu wysokości zobowiązań pieniężnych.	6.00 „
50	W. Znojkiwicz i P. Haizelman	Polskie prawo dewizowe.	18.60 „
51	F. A. Kazirin	Finansowanie i kredytowanie powiatowego związku spółdzielczego.	18.75 „
52	Szule i Vielrose	Zbiór zadań ze statystyki.	
53	Biblioteka statystyczno-gospodarcza	Radziecka statystyka społeczno-gospodarcza — Zasady ogólne tom I.	7,80 „

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch“, Warszawa, ul. Srebrna 12.

Konto PKO I-15809.

Cena numeru 1 zł 80 gr.

Zam. 1317 z dnia 4.I.51 r. Nakład 15.000 egz. Ukończono w styczniu 1951 r. Druk „Prasa Demokratyczna“. 2-B-11571